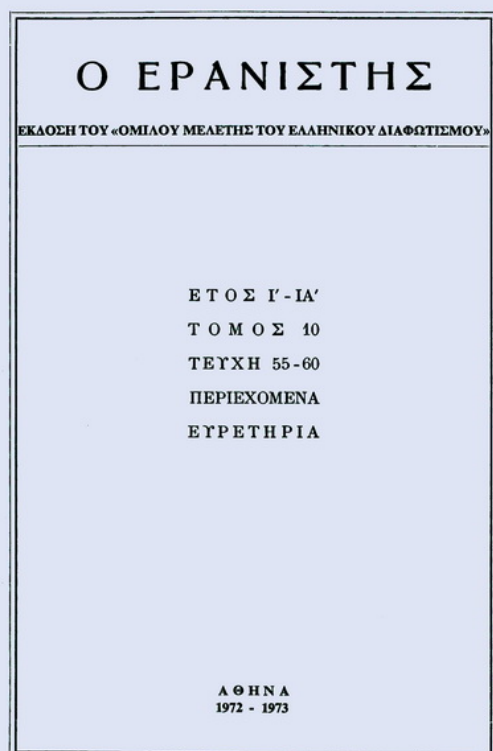

The Gleaner

Vol 10 (1973)

Νικόλαος Γεωργιάδης, συνεργάτης του «Λόγιου Ερμή»

Εμμ. Ν. Φραγκίσκος

doi: [10.12681/er.9491](https://doi.org/10.12681/er.9491)

Copyright © 2016, Εμμ. Ν. Φραγκίσκος

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Φραγκίσκος Ε. Ν. (2016). Νικόλαος Γεωργιάδης, συνεργάτης του «Λόγιου Ερμή». *The Gleaner*, 10, 67-68.
<https://doi.org/10.12681/er.9491>

ὡπὸ τοῦ νανάρχου κυρίου Ἰακώβ Τουμπάζη ἀπὸ τὴν Bibliothèque Nationale (Supplément grec, 730). Τὸ χφ. αὐτὸ φέρει αὐτόγραφες σημειώσεις τοῦ Μηνωῖδῃ Μηνᾶ καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς πείθει ὅτι ὁ Μηνᾶς ἀνῆκε στὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα γνώριζαν τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Τομπάζη· τέλος εἶναι σαφές ὅτι ἡ ὑποσημείωση τοῦ φυλλαδίου τοῦ Μηνᾶ ἀναφέρεται στὸ Ἡμερολόγιο τοῦ Ἰακ. Τομπάζη καὶ ὄχι σὲ ἐφημερίδα.

Ρωξάνη Δ. Ἀργυροπούλου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ «ΛΟΓΙΟΥ ΕΡΜΗ»

Στὴν Αὐτοβιογραφία τοῦ Σαμουὴλ τοῦ Κυπρίου (βλ. Μ. Ι. Γεδεών, *Χρονικά τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας*, Κων/πολις 1883, σ. 194 - 199) μνημονεύεται κάποιος διδάσκαλος Νικόλαος τὸν ὁποῖο ἐγνώρισε ὁ Σαμουὴλ στὰ 1817 στὸ Φιλολογικὸ Γυμνάσιο τῆς Σμύρνης καὶ πού, σύμφωνα μὲ τὴν μαρτυρία τοῦ ἴδιου, εἶχε ἀκολουθήσει τὸν Κ. Κούμα στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅταν ὁ τελευταῖος προσκλήθηκε νὰ διδάξῃ στὴν Πατριαρχικὴ Ἀκαδημία (1814 - 1815).

Σὲ μιὰ ὑποσημείωση τῆς ἀνακοινώσεώς μου γιὰ τὸν Σαμουὴλ στὸ Α' Κυπριολογικὸ Συνέδριο (Ἀπρίλιος 1969) ἔχω συγκεντρώσει στοιχεῖα πού ἀποδεικνύουν ὑπαρκτὸ πρόσωπο τὸν διδάσκαλο Νικόλαο (παρὰ τίς ἀρνητικὰς ἐρευνες τοῦ Γεδεών, ἔ. ἀ., σ. 211) καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐλέγχουν ἐπισφαλῆ τὴν ταύτισή του μὲ τὸν Νικόλαο Λογάδη (βλ. Τ. Θ. Γριτσόπουλου, *Ἡ Σχολὴ Κουρού - Τζεσμε*, ΕΕΒΣ, τ. 36, 1968, σ. 223). Πρόκειται — ὅπως ὑποστηρίζω ἐκεῖ — γιὰ τὸν συμρναῖο Νικόλαο Γεωργιάδη τοῦ ὁποῖου ἡ διδασκαλικὴ θητεία στὴ Σμύρνη μᾶς εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὸν «Λόγιο Ἑρμῆ» (βλ. τόμους 1811, σ. 391, 1812, σ. 133, 1813, σ. 276). Στὸν «Λόγιο Ἑρμῆ» ἐπίσης θὰ δημοσιευθοῦν πολὺ ἀργότερα δύο ἐπιστολές του ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, ὅπου φαίνεται πὼς ἐγκαταστάθηκε τελικὰ (βλ. 1819, σσ. 815 - 821 καὶ 871 - 873). Μὲ τὴν πρώτη ἀπὸ αὐτὰς παίρνει μαχητικὸ μέρος στίς ἐρίδες ἀνάμεσα στίς παρατάξεις τοῦ «Λόγιου Ἑρμῆ» καὶ τῆς «Καλλιόπης», ἡ ὁποία καὶ δὲν θὰ τοῦ χαρισθῇ γιὰ τὴν κοραϊκὴν του ιδεολογία (βλ. «Καλλιόπη» 1821, σ. 28 κέ.).

Οἱ παραπάνω πληροφορίες μποροῦν τώρα νὰ συμπληρωθοῦν μὲ ἄλλες πού ἀντλοῦμε ἀπὸ τὸν τελευταῖο τόμο (1821) τοῦ «Λόγιου Ἑρμῆ». Τρεῖς ἀνώνυμες ἐπιστολές ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι πού δημοσιεύονται ἐκεῖ μὲ τὴν ὑπογραφή «ὁ γνωστὸς φίλος σου» ἢ «ὁ φίλος σου», εἰκάζω πὼς ἔχουν συντάκτῃ τους τὸν Νικόλαο Γεωργιάδη. Οἱ δύο πρῶτες (σσ. 129 - 130 καὶ 181 - 182), γραμμένες προφανῶς ἀπὸ λόγιο πού ζοῦσε ἀπὸ κοντὰ τὰ σχολικὰ πράγματα τοῦ Βουκουρεστίου, παρέχουν λεπτομερειακὰς εἰδήσεις γι' αὐτά· ἡ τρίτη (σ. 195 - 213) ὑπεραμύνεται τῶν θέσεων τοῦ «Λόγιου Ἑρμῆ» στὴ διαμάχη του μὲ τὸν Ἀθ. Σταγειρίτη, τὸν ἐκδότῃ τῆς «Καλλιόπης», καὶ τὸν κύκλιο τοῦ Κοδρικᾶ. Ἡ ἀνωνυμία ἐξηγεῖται τώρα εὐκόλα· δὲν θὰ ἦταν φρόνιμο ὁ συντάκτης τῆς νὰ γίνη γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὀνομαστικὰ στόχος τῆς πολεμικῆς τῶν ἀντιπάλων του (πρβλ. καὶ Ἀπ. Δασκαλάκη, *Κοραῖς καὶ Κοδρικᾶς. Ἡ μεγάλη φιλολογικὴ διαμάχη τῶν Ἑλλήνων, 1815 - 1821*, Ἀθῆναι 1966, σσ. 162 - 164 καὶ 678 - 692 ὅπου ἀναδημοσιεύεται τὸ κείμενο. Ἡ πατρότητά του ἀποδίδεται σὲ φίλο ἢ συνεργάτῃ τοῦ Κοραῖ, σύμφωνα καὶ μὲ τὴν προγενέστερη ἄποψη τοῦ Δ. Σ. Γκίνη, *Τὰ ἀνώνυμα ἔργα τοῦ Κοραῖ*, Ἀθήνα 1948, σ. 47).

Μιά τέταρτη ἐπιστολή (σ. 263 - 270), πάλι ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι, σχετιζόμενη ἄμεσα μὲ τὴν δεύτερη, προσφέρει ἓνα πρόσθετο στοιχεῖο, τὴν ἀρχικάνυμη ἀλλὰ δηλωτική τῆς ταυτότητάς της ὑπογραφή : Γ. Ν. Μὲ τὴν ἐπιστολή αὐτὴ (13 Ἰανουαρίου 1821), γραμμένη τρεῖς μέρες ὕστερα ἀπὸ τὴν δεύτερη (10 Ἰανουαρίου), ὁ Γ. Ν. ἐκπληρώνει τὴν υπόσχεση ποὺ εἶχε δώσει στὸν ἐκδότη τοῦ Λ. Ε. «ὁ γνωστός φίλος» του μὲ τὸ γράμμα τῆς 10 Ἰανουαρίου : τοῦ στέλνει γιὰ δημοσίευση τὸν ἑναρκτήριο λόγο τοῦ Στεφ. Κανέλλου στὸ Γυμνάσιο τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἐμμ. Ν. Φραγκίσκος

ΣΧΟΛΙΑ

Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΡΑΝΙΣΤΗ

Ὁ δέκατος τόμος τοῦ Ἐρανιστῆ ἀποφασίσθηκε νὰ περιλάβῃ τίς χρονιές 1972 καὶ 1973 μαζί. Στὸ διάστημα αὐτὸ θὰ κυκλοφορήσουν ἑξή τεύχη, ἀνὰ τρία γιὰ τὸ 1972 καὶ τὸ 1973. Ἔτσι ἐλπίζεται ὅτι τὸ περιοδικὸ θὰ μπορέσῃ νὰ καλύψῃ τὴν χρονικὴ καθυστέρηση ποὺ παρατηρεῖται στὴν ἔκδοσή του, ὥστε ἡ κυκλοφορία του ν' ἀποκτήσῃ κανονικότητα καὶ ἐπικαιρικὸ χαρακτῆρα, στοιχεῖα ἀπαραίτητα γιὰ ἓνα ζωντανὸ περιοδικὸ ὅπως ὁ Ἐρανιστής.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΟΜΕΔ

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5217/72 ἀπόφαση τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐγκρίθηκε τὸ νέο Καταστατικὸ τοῦ ΟΜΕΔ, ὕστερα ἀπὸ τὴν προσαρμογὴ του στίς διατάξεις τοῦ Ν. Α. 795/1970. Οἱ βασικὲς τροποποιήσεις ἀφοροῦν στὴν διαδικασία καὶ τὰ εἶδη τῶν ἐπιβαλλομένων στὰ μέλη πειθαρχικῶν ποινῶν (ἄρθρο 4), στὸν ἔλεγχο τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως (ἄρθρο 5), στὴ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἄρθρο 6) καὶ στὰ καθήκοντα τοῦ ταμία (ἄρθρο 8). Τὸ τροποποιημένο Καταστατικὸ μετὰ τὴν ἐκτύπωσή του θὰ διανεμηθῇ στὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου.